

כבוד נשיא המדינה, מר יצחק הרצוג,
משפחות יקרות,
מכובדיי כולם,

הדרך הייתה שקטה, לוחמי השייטת התקדמו בצלילה ומאחור בסירות, לוחמי סירת מטכ"ל. ליל חצי ירח, 1969. הם נעו אל האי גרין שבלב ימת סואץ. הם נעו אל לב הסכנה ועוד רגע יפתחו בהתקפה. ארבעת אלפים שנה קודם לכן, על שביל בדרך לכאן ממש, צעדו בשקט, אל הסכנה, אל הר המוריה, אב ובנו, אברהם שאמר הנני ויצחק. צרות המקלעים הפרו את השקט באחת. הלוחמים הסתערו על האי, הם תקפו את המצודה שבמרכזו, וניהלו לחימה מטווחים קצרים. הכדורים שרקו לכל עבר וגם לכיוונו של חיים שטורמן, שמחיר הסכנה היה צרוב בו מילדות. הוא נקרא על שם סבו, שנהרג ממוקש במהלך משימת סיור. חיים הסבא גדל באוקראינה, וראה את משפחתו ואת הקהילה היהודית כולה נתונות לאלימות ולהתקפות קבועות. "קום לך לך לעיר ההריגה" כתב ביאליק על הפרעות ביהודים, ולא חסך ביקורת על הגישה הקורבנית ועל חוסר המעשה. חיים ומשפחתו עשו מעשה, הם ראו את ההשפלה, שמעו את קול הצעקה והקשיבו לקולם הפנימי שאמר להם, 'קום לך לך לארצך', והם ענו הנני. הם ידעו שרק הארץ שלנו עם כוח מגן משלנו, יאפשרו להם חיים בטוחים.

חיים עלה לארץ עם משפחתו, יחד עם חבריו הקים את קיבוץ עין חרוד והצטרף ל'שומר', הארגון שאימץ את העיקרון שבו האמין, הגנה עצמית. הנני אמר פעם אחר פעם, עד לפעם ההיא, שבה יצא למשימת סיור שממנה לא שב, אבל הוריש לבנו משה את רוח ההגנה ואת עקרון ההולכים ראשונה. הבן משה גדל והיה בין ראשוני הלוחמים של הפלמ"ח, וכשהגיע תורו, כמו בירושה מאביו אמר הנני, אמירה שמשמעותה להיענות לקריאה ולהתייצב למשימה. הוא הגן על ביתו ממש כשהוביל במלחמת העצמאות את מחלקתו לכיבוש משלט באזור בית שאן. גם הוא לא חזר מן הקרב, וכמו אביו, הוריש לבנו חיים את רוח ההגנה ורוח ההולכים ראשונה.

לך לך, קח את גורלך בידיך נצטווה אברהם, והעתיק את חייו לארץ המובטחת. הארץ המובטחת הפכה למדינה מפותחת ועתירת הישגים, אבל נותרה מוקפת איומים ואתגרים. זו מציאות אשר קוראת לכל נער ונערה לעשות מעשה, ובתורם, עם חינוך וגיבוי מההורים והמחנכים, להתייצב ולקחת חלק בהגנת המדינה והאזרחים. משפחות יקרות, גידלתן את ילדיכן, וגם אתן הלכתן איתם בשביל משלכן. הם התבגרו, גילו ייחוד וכישרון וסימנו כיוון לחיים. הם שמעו את הקריאה, ובתורם עלו להר המוריה ואמרו הנני, ואתם לחשתם איתם בדאגה ובגאווה הננו. הם יצאו למשימה, התאמצו, הגנו ותקפו, ומילאו שורה של תפקידים אשר סייעו בלחימה. אבל חסד יצחק לא היה להם ואיל לא הופיע.

רובן המכריע של המשפחות במדינת ישראל המתינו לילדיהן בירידה מההר, וקיבלו אותם בחיבוק עם סיום השירות הצבאי, אך אתן חיכיתן לשווא, חלקכן עדיין מחכות. הם לא יחזרו! הם לא יחזרו אבל בזכותם חזרו רבים, בזכותם ניצלו חייהם של עשרות אלפי אזרחים, וחלק גדול מהביטחון ומהישיגי המדינה הוא בזכותם. הכאב שלכן קשה מנשוא, והיגון מעיק ומסתעף בגוף ובנפש. הוא נוכח ולא נח לרגע, ובאכזריות מתגבר

יום שלישי, ב' באייר התשפ"ב

3 במאי 2022

בשבתות, בחגים וביום ההולדת. צה"ל כולו ואני בראשו מרכינים ראש מתוך הזדהות, צער עמוק, והערכה לחוסן והאיתנות שלכן, שמהווים לכולנו דוגמא.

היום, כמו בעבר, צה"ל מתמודד עם איומים ממספר זירות. אנחנו לא מאפשרים ליציבות הביטחונית היחסית להפוך לאשליה, ונותרים מפוכחים באשר לכוונות האויב. האופן שבו פורצות מלחמות בעולם ובאזור, מזכיר לכולנו את הדרישה לכוח מגן חזק ואת החובה להיערך לכל תפנית. חיילי צה"ל ומפקדיו עומדים על המשמר, נלחמים, ואומרים הנני, ואני גאה, מאוד, לפקד עליהם. את האי גרין החליפו מבצעים אחרים, שחלקם רחוקים יותר מימת סואץ. סיכול הטרור נמשך מדי שבוע, מצפון ועד דרום, ויחידות צה"ל מגנות על אזרחי המדינה בכבישים ובצמתים באיו"ש ולאורך הגבולות. צה"ל מרתיע, יוזם ותוקף, יוצא מגבולות המדינה כדי להכות את האויב באוויר, בים וביבשה, בכל רחבי המזרח התיכון, ויוצא מגדרו כדי לממש את עקרון ההגנה העצמית. דור אחר דור נשבע אמונים וקורא הנני, מתייצב לשירות צבאי, ומגלם את ההפך - מאלו שמתחמקים ואומרים אינני.

כך חיילי החובה והמילואים המזנקים בעת מלחמה, וכך המשרתים בקבע, אשר בחרו באורח חיים לא נורמלי, כדי לאפשר לאזרחי המדינה חיים נורמליים. הנני – מושכת הקריאה את שרשרת הדורות, והם יוצאים לגאיות המוריה, למישוריה ולהריה: רק משם חושפים את מיקום האויב ומסכלים פיגוע, רק משם מונעים פגיעת אבן, קליע או רקטה, ורק משם האויב נשלט, מותקף ומושמד. הנני הוא יסוד שנוכח בכל מארב בגבול, בגיחת מטוס, בשיירת אספקה באזור לחימה, באימון או במבצע, והוא נטוע בקרב חיילים מכל החילות ובמגוון תפקידים. הנני הוא היסוד הערכי של צה"ל, צבא העם, שבלעדיו אין קיום לעם, ולכן הכרחי שישרתו בו תמיד, בחובה ובקבע, הטובים שבעם. הלחימה באי גרין נמשכה, וחיים שטורמן הנכד, בנו של איש הפלמ"ח ונכדו של איש 'השומר', המשיך להתקדם ולהילחם ביחד עם חבריו. הם עשו זאת מבלי לשאול מה יוצא לי מזה. דור שלישי להגנה, דור שלישי לסכנה, דור שלישי שמקווה לאיל ואיל לא הופיע.

חיים נורה ונהרג, ואיתו עוד חמישה מחבריו, אך המשימה הושלמה. לא עברו חודשים ספורים, ואמיר ברין, בן דודו של חיים, נכד נוסף של חיים הסבא, נהרג כמוהו כשהטנק בו לחם עלה על מוקש. הסב, הבן ושני הנכדים קבורים יחדיו באותו בית עלמין. על מקרים פחות קשים מאלו כתב חיים גורי בהשראת העקדה את שירו 'הירושה': "יצחק, לא הועלה קורבן. הוא חי ימים רבים, ראה בטוב, עד אור עיניו כהה. אבל את השעה ההיא הוריש לצאצאיו. הם נולדים ומאכלת בליבם". כך כתב.

כמו יצחק, רבים ששרתו בצה"ל חיו וחיים ימים רבים וטובים, ואנו עושים הכל כדי להרחיק את המאכלת מאזרחים ומחיילים כאחד: רוכשים אמצעי לחימה מתקדמים, מפתחים שיטות פעולה חדשניות, ולעולם מפעילים את הכוח באחריות ובשיקול דעת. בה בעת, בשם הביטחון חובתנו לפעול בהחלטיות ולהילחם. גורי צדק, לפחות לעתיד הנראה לעין, וכעם חפץ חיים, אנו נדרשים להיאבק ולהיות נכונים לשאת את המחיר, לגלות חוסן וקור רוח נוכח פגועים ונפגעים, ולדעת להשיב מלחמה. באותה נשימה, הניסיון מלמד, וכזהו גם הניסיון שלי, ממפגשים רבים עם חיילים, שהבנים והבנות נולדים ורוח גדולה בליבם. רוח טובה המבטאת רצון ליצור, להשפיע, להיות משמעותיים ולתרום. רוח המוכיחה שערכים עוברים מדור לדור.

חמ"ל דו"ץ 073-3862208

דובר צה"ל - בכל מקום ובכל זמן

יום שלישי, ב' באייר התשפ"ב

3 במאי 2022

במושג 'צבא ההגנה לישראל' המילה 'לישראל' היא התכלית. אנו מגנים על הזכות לחיים ובשמה מסכנים את החיים, כדי לאפשר לכולנו, כאומה, לממש את זכותנו וחובתנו לבנות חברה משגשגת, ראויה ומלאת חיים. מכאן נובעת הרוח וזאת המשמעות, משמעות לאומית ומשמעות של הגשמה עצמית. זו הרוח שירשנו מאברהם ואיתה את האמונה, המוסר והתקווה, והאומץ לעשות מעשה, לשנות, ליצור ולחדש. אלו התכונות שהובילו לבניית מדינה מופלאה, המהווה מקום להגשמה, מקום משלנו, מקום בטוח ומאפשר. אבל מעל הכל, רבים בעם ירשו מאברהם את הרוח לומר הנני. הנני שפרושו לקחת אחריות, להעז, להיות נכון ולהסתכן. שפרושו לתרום ולהשפיע, לא להתבונן מהצד אלא לעשות, לא להמתין אלא ליזום. הנני שפרושו לשרת דבר גדול וחשוב ממני.

משפחות יקרות, יחד עם צה"ל כולו אני מצדיע לנופלים, מצדיע לכן ומחבק אתכן. אני מחזק את הפצועים, ואת משפחות השבויים והנעדרים, ומתחייב שנמשיך לעשות הכל כדי להשיב אותם לארצם ולמשפחתם. "נופלים ההולכים ראשונה" נהג לומר חיים שטורמן הסבא, משפט שחקוק על קברו. במילים אחרות, מדינה - בזכות ההולכים ראשונה... בזכות אלו שאומרים... הנני. יהי זכר הנופלים ברוך.